

40 CVRKUTA

Nisam htio otvoriti oči da ne prestane čarolija.

Golubovi su gugutali kao da se prepiru, a kada zašute oglašavao se hor cvrkuta raznih ptica.

Uvijek mi je žao što nas iz muzičkog ili iz biologije nisu naučili razlikovati ptice po cvrkutu. Podsjeća na dobru muziku kad ti nisu bitna imena muzičara. Zato sam iz biologije morao znati usni aparat bubašvabe, a ni danas ne razlikujem bubšvabu od bilo koje druge bube. Ja ih sve zovem bajama.

Zamišljam lišće kako se šapatom divi ovoj jutarnjoj muzici.

Kroz cvrkut se nastoji probiti misao na jučerašnji dan.

Vrućina.

Sinoć „Ona stvar“.

Konjičani se razigrali na sceni, Čarli okupio ekipu koja se od dragosti toliko rastrčala da se povremeno stekao dojam kako im je scena mala. Neko iz publike reče: „Ne znaju kud udaraju!“. To se kod nas kaže za djecu kad su vrletna.

Počinje treći festivalski dan.

Cvrkutom počinje.

OKRUGLI STO..."ONA STVAR"

Strajo Krsmanović je predstavio Amatersko pozorište Neretva iz Konjica kao domaći ansambl u Bugojnu čija je režija kolektivni uradak Emira Gačanina Čarlija i Ajdina Tinjaka. Značajno je da su se Konjičani prihvatili dobre literature, jer je Bojčev omiljen pisac zbog tekstova koji su dosta igrivi, te glumcima omogućavaju da se razigraju, a posjeduju misao za kojom se traga kroz predstavu.

Emir Gačanin Čarli ukratko je upoznao prisutne o historiji njihovog pozorišta koje postoji od 1947.godine, a on je član od 1977.godine. večerašnja ekipa je starija poslijeratna, odnosno članovi su Velike scene pozorišta.

Ajdin Tinjak se zahvalio na organizaciji, divnoj publici, te govorio o procesu nastanka predstave koji se nije završio kako je započeo, jer je rediteljica zbog privatnih razloga odustala, pa su se njih dvojica prihvatili posla koji je bio jako težak jer su istovremeno i glumili u predstavi. Smatra da su uspjeli iznijeti predstavu, iako su svjesni manjkavosti u režiji, jer im je nedostajao neko da ih usmjerava i daje instrukcije, zbog toga bi rado primili sugestije i poboljšali svoju predstavu. Međutim, oni su iz inata napravili ovu predstavu, jer nisu imali podršku lokalnih vlasti. Zbog toga mu je jako drago što ovaj festival postoji i nada se da će nastaviti trajati.

Lajla Kaikčija izrazila je zadovoljstvo što se radi Bojčev, ali je napomenula da to može biti velika zamka, jer njegov tekst koji je naizgled lagan, može biti opasnost i za profesionalca. Drago joj je što postoje entuzijasti kojima je potrebna samo ljubav prema onome što rade, što je slučaj sa Konjičanima. Upravo zbog toga iznijela je zamjerke za koje smatra da će poboljšati njihovu predstavu jer ih mogu primijeniti, a to su *mrakovi i mizanscene*. Mrakovi dugo traju i zbunjuju publiku, a na samom kraju, gdje je trebao postojati, ga nema. Njih mogu pokriti muzikom, nekim sporednim svjetlom... kad je riječ o mizansceni, s obzirom da imaju dosta glumaca na sceni, ne znači ako su u pokretu da će dati ritam predstavi, jer ako nemaju zadatak može doći do zabune i izgubiti se pravi smisao replika u haotičnom kretanju. Na samom kraju predstave bilo bi mnogo efektnije da su sjedili i govorili tekst, jer pogrešnom mizanscenskom metodom ne akcentiraju bitnost, te se sve pomiješalo, a moglo se izbjeći upravo dobrim rasporedom u prostoru.

Ajdin Tinjak se složio sa Lajlinim komentarom za svjetlo, odnosno mrakove u predstavi, ali je to opravdao otsustvom dvojice tehničara, pa je Almir Alić večeras prvi put radio svjetlo bez probe. Inače, imali su jako malo proba, jer prostor, odnosno sala njihovog Doma kulture se zimi ne zagrijava, a kako su oni svi studenti, imali su jako malo vremena da se uigravaju.

OKRUGLI STO... "ONA STVAR"

Strajo Krsmanović se takođe složio da je tekst Hriste Bojčeva vrlo zamaman, te se na prvu učini da se može igrati, ali se onda shvati da je pretežak. Konjičani su se potrošili u interpretaciji replika, a nisu u potpunosti otkrili šta igraju. Tekst se malo više prepričava, a bilo je mnogo prostora za istraživanje.

Luka Kecman smatra da je jako dobro što je ovaj ansambl svejstan svega, odnosno što prepoznaju svoje vrline i mane. Složio se sa Lajlom Kaikčijom da su osnovni elementi u postavci predstave dobra podjela i mizanscen, što je večerašnjoj predstavi nedostajalo. Smatra da bi oni trebali birati realističnije tekstove za svoj ansambl jer Bojčev, koji je slučajno postao pisac, smješta radnju u sredine koje su njemu poznate, a onda se primjeti njegov talenat, odnosno dubina i ozbiljnost teksta, odnosno podtekst koji iznosi puni smisao i upravo su tu oni upali u zamku. Dopala mu se igra Amre Buturović, koja *kad pogledom ošine*, scena postaje prirodno stanište. Upravo zbog toga trebaju birati tekstove koje će oni samljjeti, a ne da tekst samelje njih. Vidi se da su pažljivo čitali tekst, ali replike koje su značajne nisu izgovarali na pravi način, nego u pokretu, te se izgubilo pravo značenje filozofije života Hriste Bojčeva i naravno, reditelj mora biti sa druge strane.

Dževdet Tuzlić je dobio šlagvort od Luke Kecmana, te prepričao anegdotu o staroj gospođi iz ratnog Sarajeva, koja je u jeku granata svima govorila: "Svi smo mi ljudi, samo nam treba neko sa strane da to kaže!". U predstavi je bio potreban neko da im ukaže na nedostatke i da ih vodi. Traženje smisla jeste osnova teksta i oni su to svojim entuzijazmom željeli pronaći, suočiti se sa višeslojnošću ovog teksta, ali je pokreta bilo previše na sceni, nikad nisu mirovali, što je posebno izraženo u igri Emira Gačanina Čarlija, čije i oči igraju, potencirajući komični element, ali to može biti i kontraproduktivno, te su trebali pokrete reducirati.

Dinka Šečić smatra da je modernom čovjeku dosadila otuđenost, a kako mi biramo sami sebi svijet, u večerašnjoj predstavi smo zarobljeni u nekom apsurdnom svijetu. Nije mogla pronaći izvor u smislenosti u utvari u predstavi, šta je utvara u predstavi, sve joj je nepovezano sa vremenom i prostorom u kojem živimo, te publici nije pružilo ideju kako pronaći smisao.

Dinka Ćosić je nadovezala na prethodnu repliku, te pojednostavila rekavši kako gledaocima treba smisla, žele ljepše tekstove, dosadili su im apsurdni i samim tim dosadno je bilo gledati predstavu. Oni žele bliskije teme koje će ih obradovati.

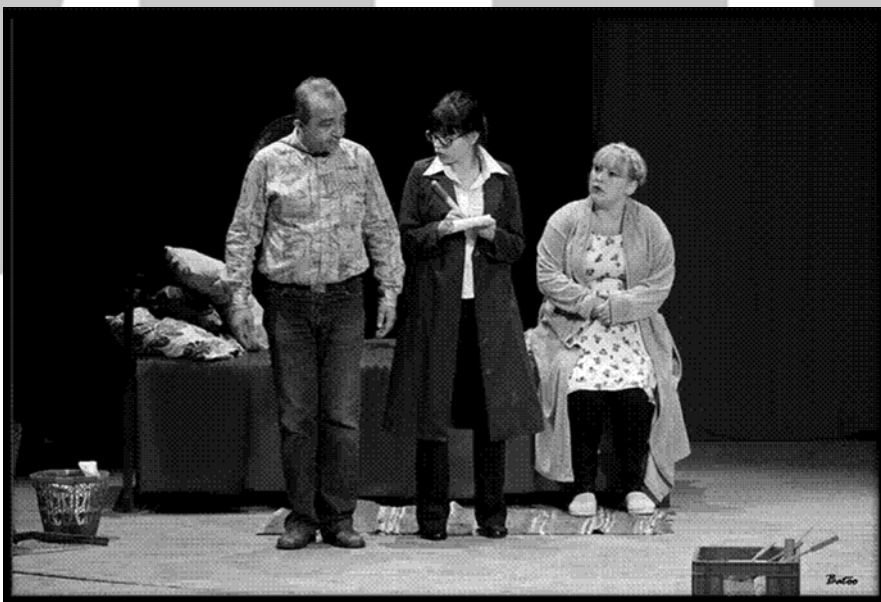
Ajdin Tinjak je i sam rekao kako ih je i Ljubica Ostojić savjetovala da rade jednostavnije tekstove, ali je oni nažalost nisu poslušali.

Strajo Krsmanović je sugerisao Konjičanima da kad ulaze u tekst trebaju odrediti prioritete, tj. uzimati tekstove koji su bliski njihvoom ansabmlu. Pozorište je posebna umjetnost i zato je važno da grupa glumaca traži nešto čime će iskazati sebe i iznijeti misao i značenje.

Viktor Dundović je napravio paralelu između domaćeg i savremenog dramskog teksta, te smatra da su mnogo bolji i pitkiji domaći, jer su nam situacije koje se u njima iznose poznate.

PUBLIKA O PREDSTAVI... "ONA STVAR"

Una Šupić: „Moram priznati da sam uživala gledajući večerašnju predstavu. Komični elementi prisutni u njoj pomogli su mi da barem na kratko vrijeme p o b j e g n e m o d svakodnevnih problema i obaveza. Vjerujem da i ostatak publike dijeli moje mišljenje. Čestitke glumcima i režiserima na dobro odrađenom poslu. Namjeravam pogledati i ostale predstave na Festivalu jer smatram da kulturu treba podržati. Nadam se da će u skorije vrijeme biti više ovakvih kulturnih dešavanja u našem gradu.”

Nina Mučibabić: „Večerašnja predstava mi se zaista dopala. Interesantna i dubokoumna tematika prožeta elementima komičnog teško da je ikoga ostavila ravnodušnim. Pohvale i za izbor muzike koja je cijeloj predstavi dala jedan poseban pečat i uokvirila sve u jednu zanimljivu i gledanja vrijednu cjelinu.“

Dinka Šečić: “Smatram da je tekst prezahtjevan. Kraj je dao misao o beskraju besmisla. Šta nas to može sačuvati od besmisla življenja?”

Senka Smajić: “Još uvijek slažem utiske, pa moram reći da je mi je predstava na granici svidanja i nesvidanja. Tematika je dosta teška. Mislim da su preuzeli preveliki teret na sebe, s obzirom da se radi o amaterskom pozorištu.”

Dinka Ćosić: “Predstava mi se nije svidjela. Nama gledaocima treba predstava imati smisla, treba da nešto doživimo. Nama treba smijeha. Amaterska pozorišta bi trebala da imaju jednostavnije tekstove.”

Amer Smajić: “Predstava mi se nije svidjela naročito. Ne bih mogao ništa posebno izdvojiti .”

KNJIGA UTISAKA... "ONA STVAR"

Dobiće Italija!

Škrip, škrip, škrip . . .

KATASTROFAAAAAAAAAAAAA

Kutljača? Kuhača?

Pohvala za Šejmu (ili kako već)

Potpis

-POD-

OOO

GOLI KUHAR :p

Mimi

Umjetnost je i znati procijeniti svoje domete!

:)

NO COMENT. . .

:(

Čitam komentare i čudim se kako ljudi kude ne znajući da je teško napraviti predstavu.
Čestitke Konjičanima!

Gledalac

RAZGOVOR SA... Ajdin Tinjak, reditelj

Na okruglom stolu ste izjavili kako nije bilo predviđeno da Vi i Emir Gačanin-Čarli režirate predstavu "Ona stvar". Koliki je bio izazov obavljati nametnuti rediteljski posao, a uz to i glumiti u predstavi?

Mnogo je teško bilo uskladiti rediteljsku i glumačku kreaciju iz razloga što smo mi amatersko pozorište, svi imamo svoje obaveze, neki rade, neki studiraju, a neki su poprilično udaljeni od Konjica, pa je vrlo teško okupiti ansambl i imati

jednu ovakvu solidnu i kolektivnu igru. Istakao sam rediteljske manjkavosti koje sam primijetio, a drago mi je da je i stručni žiri dao svoju riječ o tome, da je zaista primjetan bio nedostatak samorediteljske uloge, jer, kako ste i sami rekli, sticajem okolnosti smo kolega Čarli i ja preuzeli režiju nakon dvije trećine rada na predstavi.

Saradnja s Čarlijem?

Svi glumci koji su večeras bili na sceni su Čarlijeva djeca, svi smo kroz dječiju scenu radili s njim, on je nas bukvalno uzeo za ruku i izveo na scenu, odrastali smo s njim kroz omladinsku, srednjoškolsku scenu i evo nas sada na studentskoj sceni, odnosno velikoj sceni našeg pozorišta koja je, mogu slobodno reći, u procesu nastajanja, jer ranije nismo imali veliku scenu, veliku postavu, starije glumce koji mogu raditi ovako ozbiljnije komade.

U AP Neretva djelujete kao glumac i reditelj, ali ste i autor dramskih tekstova. Koja od navedenih uloga Vam najviše odgovara?

AP Neretva je prošle godine objavilo moju knjigu "Drame" koja je nastala pod mentorstvom Ljubice Ostojić i kada me pitate šta mi najviše odgovara i u čemu se najbolje snalazim, iskreno, najbolje se snalazim u onome što profesionalno radim, a to je politički marketing. Amaterizam u teatru je samo neki način da pobjegnem malo od ove stvarnosti .

Uslovi pod kojima radi AP Neretva?

Što se tiče naše ustanove u kojoj imamo pozorišnu scenu, gdje vršimo probe, uvjeti su zaista katastrofalni, imamo veći Dom kulture od ovog u Bugojnu, s tim da se naš bukvalno raspada i moram priznati da vam malo zavidimo na ovoj tehnici, uređenosti, čistoći sale, na svemu onom što mi nemamo u našem pozorištu u Konjicu. Što se tiče AP Neretva, mi imamo skromna neka sredstva od Općine Konjic, da možemo pokrivati administrativnog radnika i režije, a sve ostalo što se tiče rekvizita, kostima i sitnica koje su nam potrebne da bi predstava trebala da ima, snalazimo se sami.

PREDSTAVLJAMO... Amra Buturović

Razgovarali smo sa Amrom Buturović koja nam se na početku ukratko predstavila.

Dolazim iz Konjica, imam 25 godina. Magistar sam psihologije. Studij sam završila na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Pozorištem se bavim od svoje desete godine, od kada sam se vratila iz izbjeglištva.

Šta je to što Vas privlači u teatru?

Kada sam došla iz jedne uređene sredine u poslijeratni Konjic, bila sam puna strahova i osjećanja koja jednostavno sami sebi ne možete objasniti. Dolaskom u pozorište sam na tako jedan pozitivan način uspjela kanalisati sve one osjećaje koje sam imala u sebi i to je ono što me još uvijek drži u teatru.

Neke Vaše impresije o radu na predstavi i ulozi koju igrate.

Ova predstava mi je prije svega interesantna zato što sam prvi put imala mogućnost da glumim u komediji. To je bio izazov zato što je najteže igrati komediju. Ovo je zaista bio jedan potpuno novi svijet za mene, koji je ponudila ova predstava, vrlo zahtjevan, ali istovremeno interesantan i lijep. Nadam se da smo uspjeli da napravimo dobru predstavu.

PREDSTAVLJAMO... Ajdin Tinjak

Razgovarali smo sa Ajdinom Tinjakom koji nam se na početku ukratko predstavio.

Rođen sam 25.11.1987. u Konjicu. Magistrirao sam 2011. na Fakultetu političkih nauka u Sarajevu, na Odsjeku komunikologije. Član sam Amaterskog pozorišta Neretva iz Konjica već

desetak godina. Glumio sam u nekoliko predstava Omladinske scene. Autor sam i dvije predstave Velike scene. Učestvovao sam na pozorišnim radionicama i festivalima u BiH i Srbiji. 2011. godine je objavljena moja knjiga drama "Drame". Saradnik sam portala Novinar.me.

Šta je to što Vas privlači u teatru?

Teatar je za mene predstavljao jednu vrstu zabave od samog početka, kroz igranja predstava u Dječijoj i Omladinskoj sceni.

Danas, kada amaterski teatar u Konjicu pokušavamo da dignemo na viši nivo, gledam na njega malo drugačije, puno ozbiljnije i posmatram ga kroz profesionalnu crtu, dakle, teatar kao medij. Pokušavamo ga u ovim teškim vremenima za kulturu održati u životu.

Neke Vaše impresije o radu na predstavi i ulozi koju igrate.

Mi smo predstavu "Ona stvar" iznijeli pred publiku premijerno 19.11.2011. u sklopu Noći teatra Bosne i Hercegovine. Radili smo u vrlo teškim uslovima, bez grijanja od novembra do marta. Reprizu smo uspjeli uraditi tek u aprilu ove godine. Kroz ovaj projekat smo okupili dobar tim ljudi koji su isto kao i ja prošli kroz Dječiju i Omladinsku scenu i mislim da smo uspjeli napraviti jednu kvalitetnu stvar, te nadam se da će ona dugo živjeti.

VEČERAS

Ponedjeljak, 02.07.2012.

20,30 sati

Pozorišna dvorana

Grad pozorište Gradiška, Omladinski studio

Jovan S. Popović

POKONDIRENA TIKVA

Režija: Draško Vidović

Igraju:

Teodora Đorđić

Tatjana Popržen

Nikola Đorđić

Miladinka Babić

Nedeljka Desančić

Ratko Savić

Dragan Mikać

Marko Šukalo

Ton majstor i scenski izvođač: Saša Anić
Kostimi: Zajedničko rješenje glumaca i reditelja
Scenografija i odabir muzike: Draško Vidović

„Grad pozorište“ Gradiška,

„Grad pozorište“ Gradiška, osnovano je u decembru 2007. godine na inicijativu pet diplomiranih glumaca a uz podršku Opštine Gradiška.

Prva premijera je odigrana 23.aprila 2008. godine i to predstava „Luda lova“, Reja Kunija, zatim iste godine „Audijencija“ Vaclava Havela, „Neke djevojke“ Nil Labjut 2009. godine, „Do posljednjeg daha“ Aldo Nikolaj, 2010. „Ne igraj na Engleze“ Vladimir Đurđević, 2011.godine.

U jesen 2011.godine pokrenut je i Omladinski studio kojeg sačinjavaju amateri srednjoškolskog uzrasta. Cilj je popularizacija pozorišne umjetnosti u našem gradu i stvaranje novih glumaca i ostalih umjetnika. Trenutno su u pozorištu zaposlena dva glumca i jedan radnik.

Reditelj o predstavi:

“Pokondirena tikva” je jedna od najboljih društvenih satira kada je riječ o srpskim piscima, klasicima, ismijava društvo Srbije pod Ugarskom. U prvi plan je svakako stavljena verbalna komika koja dominira u odnosu na komediju situacije. Fema je odraz tadašnjeg društva u kojemu ima mnogo pokondirenih tikvi koje na svaki način žele da se dokažu kroz materijalni status. Svojim iskrivljenim germanizmima u

kombinaciji sa vulgarizmima, ovaj lik je univerzalan i u današnjem vremenu. Danas možemo identifikovati mnogo pokondirenih „tikava“ i „tikvana“, zato je ovaj klasični tekst izuzetno aktuelan i danas. Zapleta posebnog i nema osim kada nestane lutrija, ali kroz igru ne nedostaje napetosti...”Pokondirena tikva” je tekst za sva vremena.

Draško Vidović

Rođen je 12.03.1980.god. u Gradišci, Bosna i Hercegovina. Diplomirao glumu na Akademiji umjetnosti u Banjoj Luci u klasi prof. Svetozara Rapajića.

Glumio u mnogobrojnim predstavama i u filmu „32. Decembar“ autora i reditelja Saše Hajdukovića.

Jedan od osnivača i prvi direktor „Grad pozorište“ Gradiška.

U jesen 2011.godine osnovao je Omladinski studio u sastavu Grad pozorišta, kojeg čine amateri.

O ONOJ STVARI

“Ako bismo mogli vidjeti sami sebe i ostale stvari onakve kakve stvarno jesu, vidjeli bismo sebe u svijetu duhovne prirode, zajedništvo koje niti nastaje našim rođenjem niti nestaje smrću naših tijela.” Imanuel Kant

Ima li smisla raspravljati o besmislu ili i on kao takav, može biti ishodište ideje, kao haotični nered koji posmatrano iz nekih kosmičkih perspektiva jeste početak puta ka smislu i ideji? S druge strane, u stalnom smo traganju za smislom, toliko, da nam se, danas barem, može činiti da je u stalnoj konfrontaciji sa besmisлом i samo snagom vizije vlastitog bića ga oblikujemo i činimo stvarnim, dovoljnim za život na zemlji.

Sve se vrtilo oko „One stvari“ večeras. Pa čak je i u njoj bilo kretanja dovoljno da napravi pravi kovitlac misli i nered u glavama. *A ta stvar, utvara, imaginacija, halucinacija, odraz hipohondrije, unutrašnji nemir ili samo potraga za smislom tamo gdje se drugačije teško pronalazi*, natjerala me da se zapitam koja je moja *ona stvar*. Ili one stvari. I eto ti namaštavanja do beskrajaja. Na mom tavanu sviće uz arheje i anđele, valkire, pa i ljude, Nabokov sa Borhesom, prisluškujem besjede do kasno u noć. I nisu sami. Hemingvej, Mahfuz, Markez, Ljorka, Džojks, Valeri, Bodler, svi su tamo, a tavan, danteovski nestvaran, otvori se u svemir i sve vidim. Jasno je, a i nije. Tad mi se smisao i ne traži. Taj momenat je smisao.

Ljepota od koje do neba rasteš, zbog koje vazduh za disanje i ne treba.

A onda u dubokoj noći, kad je mrak sasvim mračan, iz najmračnijeg mraka ipak samotnjaka, utvare. Opet. Pa zaklopim oči, a tamo tavan, pa opet ispočetka. Nije potrebno da se pojavi neko sa strane da nam kaže da smo blesavi, ludi, da ima ili nema smisla.

La vita e'bella, jer svijet je i u nama.

Aida Šošić

*Znaju sve, znaju sve, znaju sve.
Uhode te.
Znaju i gdje si i znaju i gdje bi.
Uhode, uhode. Uhode,
čak i tvoj san.
Brinu se, brinu se, brinu da ne bi
Imaju, imaju, imaju
nos.
Odmah te opaze, odmah te paze
Podižu ograde, podižu
visoko glas
Želiš li visoko, želiš li. Gaze*

*Čekaju predaju.
Darko Rundek*

POSLOVICA DANA:

„Bolje grob, nego rob.“

Razotkrivanje poslovice:

Bio jedan vladar i imao stotine robova. Slušali ga robovi k'o robovi i radili k'o robovi.

On ih je poštovao jer ih nije tjerao da rade i noć i dan, nego samo dan. Noću su spavali složeni kao sardine i nisu se bunili. Međutim, vladar je robovao jednom robu.

Volio ga je kao dijete vlastito. Volio ga je kao što nikad nikog volio nije. Volio ga je kao što more voli sunce, kao što kosač voli travu, kao što riba voli vodu. Volio ga je. Volio.

Jednoga dana primijetio je da mu voljeni

rob nešto tuhinja, povlači se u sebe. Vladar se zabrinuo kao što se majka zabrine nad usnulim djetetom koje ima temperaturu, kao što se radnik zabrine za platu na kraju mjeseca, kao što se djevojka zabrine poslije nesigurnog snošaja, kao što se nevješti slikar zabrine nad nedovršenom slikom...

Izvadio mu je nalaze, sve u redu, ali rob voljeni i dalje tuhinja. Odveo ga je na najbolju kliniku, prodao je pola carstva, rob tuhinja.

Nestaje ga.

Drugi rob je rekao: "Vidi ga što se procipio:". Prodao je sve robove, podmićivao je doktore koji su se nesigurno nećkali.

Vladar je pao na prosjački štap. Ostao je bez carstva. Plakao je danima jer nije imao šta da jede. Proklinjao je sudbinu svoju. Ljubav prema robu je isparila, kao što se grupa mladića ispari iz prepune diskoteke ne plativši piće.

Počeo je da mrzi roba (koliko je kratak put od ljubavi do mržnje).

Nagovarao je doktore da ga usmrte, ali nije imao para da plati.

Jednoga dana rob je umro. Reklo bi se iznenada. Kad ga je sahranio, iznad njegovog groba, razočaran u život i sudbinu kletu, izgovorio je rečenicu: "Bolje grob, nego rob!".

Tako je nastala poznata narodna poslovice kojoj mnogi robuju i danas.

Obaziranja

Fedro: He, he, he...

Fedrinica: Šta se kliberiš?

Fedro: Tebi se smijem.

Fedrinica: Što meni?

Fedro: Zbog sinoć. Mislila si da je pornić.

Fedrinica: Kako neću mislit', zove se „Ona stvar“.

Fedro: Samo na to misliš.

Fedrinica: Eto ti ne misliš. Šta si ti mislio da je?

Fedro: Dobro, nije da nisam pomislio, al' ti si više.

Fedrinica: Nemaš višomjer, pa da znaš da sam ja više.

Fedro: A škrip, škrip, škrip?

Fedrinica: Šta škrip?

Fedro: U snu si govorila škrip, škrip.

Fedrinica: Isprepadala me ona prikaza što se ne prikazuje.

Fedro: Vidio sam, al' ono je gluma.

Fedrinica: Gluma, veliš? A ko je neku noć umro od straha kad smo film strašni gledali?

Fedro: Kaže se film strave.

Fedrinica: Kako god, opet si umro.

Fedro: Bogami je nabolje gledati porniće.

Fedrinica: Što?

Fedro: Pa, istiniti filmovi, a ima i potresnih scena.

Fedrinica: Kako potresnih?

Fedro: Pa, kreveti se tresu.

Fedrinica: Trese se tebi u glavi.

Fedro: Vruće.

Fedrinica: (mašući glavom) Što pratiš temu, svaka čast.

DIREKTOR FESTIVALA:
Vahid Duraković
KOORDINATOR FESTIVALA
Sanel Ugarak

PR FESTIVALA:
Edina Bajrić

REDAKCIJA BILTENA:
Nedžad Milanović, urednik
Senada Milanović
Sanel Ugarak
Ermina Musić
Amel Ugarak
Edina Bajrić
Jasmina Mlačo
Suad Velagić
Edin Ćatić Bato, fotograf
Aida Šošić

SARADNICI:
Samir Nuhić
Almir Mujagić
Edin Huskić

TEHNIČKA EKIPA:
Senad Imamović Struja
Edin Ćatić Bato
Azem Duraković

DIZAJN PLAKATA:
Antonio Džolan

UREDNICI INTERNET STRANICE:
Mulhari Agić
Edin Ćatić Bato

SARADNICE:
Valida Prijić
Nermina Ljubunčić
Edna Supur
Elma Gavranović
Evelina Dautbegović
Selma Sloboda
Azra Sadagić

SELEKTOR:
Dragan Komadina

STRUČNI ŽIRI:
Lajla Kaikčija
Dževdet Tuzlić
Doc.dr. Luka Kecman

ŽIRI PUBLIKE:
Adem Krivdić
Mesud Šečić
Ibrahim Čustić
Daria Lučić
Edna Supur
Olivera Slipac
Alda Ljubunčić

ORGANIZACIONI ODBOR:
Hasan Ajkunić - predsjednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Ćatić Bato
Doc. dr. Ilhan Bušatlić
Ermina Musić
Sead Karahodžić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luledžija
Antonio Džolan
Samir Nuhić
Amel Ugarak
Vahid Duraković

UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:
Anto Bilić - predsjednik - Hrvatsko amatersko
kazalište Travnik

Jesenko Muzaferija - Teatar TOTAL Visoko
Zlata Imamović - Pozorište Travnik
Željko Milošević - KS Male stvari Trebinje
Ugarak Sanel - predsjednik US Teatra FEDRA Bugojno
Suad Velagić - predsjednik UO Teatra FEDRA Bugojno
Dubravka Nikolić - Gradsko pozorište Mrkonjić Grad
Almir Alić - AP Neretva Konjic
Vahid Duraković - direktor Festivala